

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

22. lipnja 2016.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost – Pretporez – Odbitak“

U predmetu C-267/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske), odlukom od 29. svibnja 2015., koju je Sud zaprimio 5. lipnja 2015., u postupku

Gemeente Woerden

protiv

Staatsecretaris van Financiën,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: F. Biltgen, predsjednik vijeća, A. Borg Barthet (izvjestitelj) i M. Berger, suci,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Gemeente Woerden, R. Brouwer, *belastingadviseur*,
- za nizozemsku vladu, J. Langer kao i M. Bulterman i M. Gijzen, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, H. Kranenburg i L. Lozano Palacios, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odlučiti bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Gemeente Woerden (općine Woerden, Nizozemska) i Staatsecretaris van Financiën (Državni tajnik za financije, Nizozemska) u vezi s rješenjem o ponovnom razrezivanju poreza na dodanu vrijednost (PDV) za razdoblje od 1. siječnja 2005. do 30. studenoga 2008.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 ?lanak 2. stavak 1. to?ka (a) Direktive o PDV-u odre?uje:

„Sljede?e transakcije podliježu PDV-u:

„(a) isporuka robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države ?lanice u zamjenu za pla?anje“.

4 ?lanak 9. stavak 1. navedene direktive glasi:

„Porezni obveznik’ zna?i svaka osoba koja samostalno provodi gospodarsku aktivnost na bilo kojem mjestu, bez obzira na svrhu ili rezultate te aktivnosti.

Sve aktivnosti proizvo?a?a, trgovaca ili osoba koje pružaju usluge, uklju?uju?i rudarstvo i poljoprivredne aktivnosti i aktivnosti samostalnih profesija, smatraju se ‚gospodarskom aktivnoš?u’. Korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi ostvarivanja prihoda, na kontinuiranoj osnovi, posebno se smatra gospodarskom aktivnoš?u.“

5 ?lanak 11. Direktive o PDV-u propisuje:

„Nakon konzultiranja Savjetodavnog odbora za porez na dodanu vrijednost [...] sve države ?lanice mogu smatrati kao jedinstvenog poreznog obveznika sve osobe koje imaju poslovni nastan na teritoriju te države ?lanice koje, iako pravno samostalne, su me?usobno usko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama.

[...]“

6 ?lanak 13. stavak 1. Direktive o PDV-u odre?uje:

„Državne, regionalne i lokalne vlasti i ostali subjekti javnog prava ne smatraju se poreznim obveznicima u pogledu aktivnosti ili transakcija u kojima sudjeluju kao javna tijela, ?ak i u slu?aju gdje ubiru davanja, pristojbe, doprinose ili pla?anja vezano uz te aktivnosti ili transakcije.

Me?utim, kad sudjeluju u takvim aktivnostima ili transakcijama smatraju se poreznim obveznicima u pogledu onih aktivnosti ili transakcija gdje bi postupanje s njima kao s osobama koje nisu porezni obveznici dovelo do zna?ajnog narušavanja tržišnog natjecanja.

U svakom slu?aju, subjekti javnog prava smatraju se poreznim obveznicima u pogledu aktivnosti navedenih u Prilogu I., pod uvjetom da opseg tih aktivnosti nije tako malenog opsega da je zanemariv.“

7 U skladu s ?lankom 72. Direktive o PDV-u:

„Za potrebe ove Direktive, ‚tržišna vrijednost’ zna?i puni iznos koji bi, kako bi dobio predmetnu robu ili usluge na vrijeme, kupac u istoj prodajnoj fazi u kojoj se odvija isporuka robe ili usluga morao platiti, pod uvjetima lojalne konkurencije, neovisnom dobavlja?u na teritoriju države ?lanice u kojoj isporuka podliježe pla?anju poreza.

U slu?aju kad se ne može utvrditi sli?na isporuka robe ili usluga, tržišna vrijednost zna?i sljede?e:

(1) u pogledu robe, iznos koji nije manji od kupovne cijene robe ili sli?ne robe ili, u odsustvu

kupovne cijene, cijene troška, koja se utvrđuje u vrijeme isporuke;

(2) u pogledu usluga, iznos koji nije manji od punog troška pružanja usluge za poreznog obveznika.“

8 Članak 80. Direktive o PDV-u određuje:

„1. Radi sprežavanja utaje ili izbjegavanja poreza, države članice mogu u svim sljedećim slučajevima poduzeti mjere kako bi osigurale da u pogledu isporuke robe ili usluga koje uključuju obiteljske ili ostale bliske osobne veze, te upravljačke, vlasničke, članske, financijske ili pravne veze kako ih definiraju države članice, oporezivi iznos bude tržišna vrijednost:

(a) kada je naknada niža od tržišne vrijednosti i primatelj isporuke nema puno pravo na odbitak u skladu s člancima od 167. do 171. i člancima od 173. do 177.;

[...]

Za potrebe prvog podstavka, pravne veze mogu uključivati odnos između poslodavca i zaposlenika ili obitelji zaposlenika, ili bilo kojih drugih blisko povezanih osoba.

2. Kada države članice koriste mogućnost predviđenu stavkom 1., one mogu ograničiti kategorije dobavljača ili primatelja na koje se predmetne mjere primjenjuju.

[...]“

9 Članak 168. Direktive o PDV-u propisuje:

„Ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznik ima pravo, u državi članici u kojoj provodi predmetne transakcije, odbiti sljedeće od PDV-a koji je dužan platiti:

(a) PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen u toj državi članici za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik;

(b) PDV koji se mora platiti vezano uz transakcije koje se smatraju isporukom robe ili usluga u skladu s člankom 18. točkom (a) i člankom 27.;

(c) PDV koji se mora platiti vezano uz stjecanje robe unutar Zajednice u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (b) alinejom i.;

(d) PDV koji se mora platiti vezano uz transakcije koje se smatraju stjecanjem unutar Zajednice u skladu s člancima 21. i 22.;

(e) PDV koji se mora platiti ili koji je plaćen vezano uz uvoz robe u tu državu članicu.“

Nizozemsko pravo

10 Članak 3. Wet op de omzetbelasting (Zakon o porezu na promet iz 1968.) od 28. lipnja 1968. (Stb. 1968., br. 329), u verziji primjenjivoj na činjenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o porezu na promet), glasi:

„1. Isporuke robe su:

(a) prijenos prava raspolaganja imovinom kao vlasnik;

[...]

3. Smatraju se isporukom robe uz naknadu u smislu ?lanka 1. to?ke (a):

[...]

(b) kada gospodarski subjekt koristi u svrhu svog poslovanja robu koja je proizvedena za vrijeme tog poslovanja, ako se porez na takvu robu, da je ona bila nabavljena od drugog poreznog obveznika, ne bi u cijelosti mogao odbiti;

[...]“

11 ?lanak 7. Zakona o porezu na promet odre?uje:

„1. Gospodarski je subjekt svatko tko samostalno obavlja gospodarsku aktivnost.

[...]

4. Fizi?ke osobe i subjekti u smislu Op?eg poreznog zakona koji su gospodarski subjekti u smislu ovoga ?lanka i imaju prebivalište ili sjedište u Nizozemskoj ili ondje imaju stalnu poslovnu jedinicu i me?usobno su toliko povezani financijskim, organizacijskim i gospodarskim vezama da ?ine jednu cjelinu, na zahtjev jednog ili nekoliko tih fizi?kih osoba ili subjekata ili bez tog zahtjeva, smatraju se na temelju odluke inspektora protiv koje je dopuštena žalba jedinstvenim gospodarskim subjektom od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je inspektor donio tu odluku. Detaljna pravila o zasnivanju, izmjeni i prestanku poreznog subjekta mogu se propisati uredbom ministarstva.

[...]“

12 ?lanak 8. Zakona o porezu na promet glasi:

„1. Porez se izra?unava s obzirom na pla?eni iznos.

2. Pla?eni iznos je puni iznos – ili, ako se naknada ne sastoji od nov?anog iznosa, puna vrijednost naknade – koji se fakturira za isporuku ili uslugu, bez poreza na promet. Ako je, u okviru isporuke ili usluge, pla?eni iznos ve?i od fakturiranog iznosa, u obzir se uzima pla?eni iznos.

3. Kada je rije? o transakcijama iz ?lanka 3. stavka 3. i ?lanka 3. bis stavka 1., pla?eni iznos utvr?uje se na temelju kupovne cijene robe ili sli?ne robe ili, u odsustvu kupovne cijene, na temelju cijene troška, koja se utvr?uje u vrijeme isporuke.

4. Kada je rije? o transakcijama iz ?lanka 4. stavka 3., pla?eni iznos utvr?uje se na temelju tržišne vrijednosti usluge. Tržišnom vrijednoš?u smatra se iznos, bez poreza na promet, koji bi predmetni gospodarski subjekt, pod uvjetima lojalne konkurencije, trebao platiti u trenutku pružanja usluga neovisnom pružatelju usluga u Nizozemskoj.

[...]“

13 ?lanak 109. Wet op het primair onderwijs (Zakon o osnovnoškolskom obrazovanju) od 2. srpnja 1981. (Stb. 1983., br. 727), u verziji primjenjivoj na ?injenice u glavnom postupku, glasi:

„Davanja vezana uz najam nekretnina koje nadležno tijelo na temelju ?lanka 108. ili 110. daje u najam školi kojom ne upravlja op?ina nisu na teret op?ini.“

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 14 Op?ina Woerden naru?ila je izgradnju dviju višenamjenskih zgrada. Ona je odbila gotovo cijeli iznos PDV-a koji joj je fakturiran kod preuzimanja radova.
- 15 Stichting Gebouwen Beheer Woerden (Zaklada za upravljanje zgradama u Woerdenu, u daljnjem tekstu: Zaklada) osnovan je 6. velja?e 2007. Njegov upravni odbor sastoji se od pet ?lanova, od kojih jednog imenuje op?ina Woerden, trojicu upravni odbori svake od obrazovnih ustanova koje se koriste zgradama kojima upravlja Zaklada te jednog Stichting Kindercentra Midden Nederland (Zaklada centara za djecu središnje Nizozemske). Cilj Zaklade je upravljanje nekretninama i promicanje suradnje izme?u njihovih korisnika.
- 16 Umjesto da predmetne zgrade iznajmi, op?ina Woerden odlu?ila se prodati ih Zakladi. Dvije zgrade, od kojih je druga podijeljena na dva dijela, prodane su za iznos koji odgovara otprilike 10 % cijene troška. PDV fakturiran je na prodajnu cijenu. Kupovna cijena koju je Zaklada bila dužna platiti zamijenjena je za zajam uz kamate.
- 17 U okviru prijenosa vlasništva prve zgrade, porez na promet nekretnina napla?en je na iznos koji je gotovo odgovarao njegovoj cijeni troška. Kada je rije? o drugoj zgradi, u ispravi o prijenosu navedeno je da se zbog prijenosa prvog prava na stanovima mora platiti porez na promet nekretnina na iznos koji gotovo odgovara cijeni troška ?itave te zgrade.
- 18 Zaklada je nakon toga odre?eni dio predmetnih zgrada ustupila trima posebnim osnovnoškolskim obrazovnim ustanovama na besplatno korištenje. Drugi dijelovi dani su u najam uz naknadu razli?itim najmoprimcima. Taj najam uz naknadu izuzet je od pla?anja PDV-a, osim najma sportskih objekata.
- 19 Inspektor je smatrao da op?ina Woerden nije isporu?ila dvije predmetne zgrade u smislu ?lanka 3. stavka 1. to?ke (a) Zakona o porezu na promet, nego da ih je dala u najam Zakladi uz izuze?e od pla?anja PDV-a. Slijedom toga, inspektor je smatrao da je op?ina Woerden bila odgovorna za pla?anje PDV-a na temelju ?lanka 3. stavka 3. to?ke (b) tog zakona. Inspektor je zatražio pla?anje tog poreza putem rješenja o ponovnom razrezivanju poreza.
- 20 Gerechtshof te Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu, Nizozemska) odlu?uju?i o žalbi op?ine Woerden i o inspektorovoj protužalbi 25. travnja 2013. presudio je da se u biti radilo o isporuci u smislu ?lanka 3. stavka 1. to?ke (a) Zakona o porezu na promet.
- 21 Me?utim, Gerechtshof te Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu) je smatrao da se prodajna cijena koju je fakturirala op?ina Woerden isklju?ivo odnosila na one dijelove predmetnih zgrada koje je Zaklada dala u najam koji podliježe pla?anju poreza. Iz toga je zaklju?io da je op?ina Woerden postupala kao gospodarski subjekt u smislu Zakona o porezu na promet isklju?ivo kada je rije? o tim dijelovima i da je, slijedom toga, imala pravo samo na odbitak odgovaraju?eg dijela PDV-a koji joj je fakturiran prilikom preuzimanja zgrada, to jest oko 10 %.
- 22 Op?ina Woerden podnijela je kasacijsku žalbu protiv odluke Gerechtshofa te Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu). Državni tajnik za financije tako?er je podnio uvjetnu kasacijsku žalbu.
- 23 U svojoj analizi sud koji je uputio zahtjev odbio je utvr?enje Gerechtshofa te Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu) u skladu s kojim je op?ina Woerden odre?ene dijelove predmetnih zgrada isporu?ila u svojstvu gospodarskog subjekta, a druge dijelove u druk?ijem svojstvu.
- 24 Sud koji je uputio zahtjev smatra da su prodajne cijene predmetnih zgrada bile izravno

vezane uz njihove isporuke i da ih je op?ina Woerden stoga izvršila uz naknadu te da je slijedom toga rije? o gospodarskoj aktivnosti.

25 Usto navedeni sud odbio je prigovor Državnog tajnika za financije u skladu s kojim op?ina Woerden nije postupala u svojstvu gospodarskog subjekta u smislu Zakona o porezu na promet prilikom isporuka predmetnih zgrada, nego u svojstvu javne vlasti.

26 Sud koji je uputio zahtjev tako?er ispituje pitanje postojanja zloporabe prava. Me?utim, budu?i da je Zaklada preuzela upravljanje i odgovornost za zgrade, taj sud isklju?uje da je u predmetnom slu?aju bilo zloporabe prava.

27 Me?utim sud koji je uputio zahtjev se po službenoj dužnosti pita ima li na temelju Direktive o PDV-u op?ina Woerden, zbog ?injenice da na temelju Zakona o osnovnoškolskom obrazovanju od 2. srpnja 1981., u verziji primjenjivoj na ?injenice u glavnom postupku, ne mora fakturirati troškove smještaja škola u školske ustanove i zbog ?injenice da je Zaklada ustupila školskim ustanovama na besplatno korištenje dijelove predmetnih zgrada, pravo na odbitak samo jednog dijela PDV-a fakturiranog prilikom preuzimanja zgrada.

28 U tim je okolnostima Hoge Raad der Nederlanden (Vrhovni sud Nizozemske) odlu?io prekinuti postupak i uputiti Sudu sljede?e prethodno pitanje:

„U slu?aju kao što je onaj u ovom predmetu, u kojem je porezni obveznik dao izgraditi zgradu i prodao ju po cijeni koja ne pokriva sve troškove, a kupac je odre?eni dio te zgrade ustupio tre?oj osobi na besplatno korištenje, ima li porezni obveznik pravo na odbitak ?itavog PDV-a fakturiranog na izgradnju zgrade ili pravo na samo djelomi?ni odbitak, u razmjeru s dijelovima zgrade koje kupac upotrebljava za gospodarsku djelatnost (u predmetnom slu?aju, najam uz naknadu)?“

O prethodnom pitanju

29 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li Direktivu o PDV-u tuma?iti na na?in da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku u kojima je porezni obveznik dao izgraditi zgradu i prodao ju po cijeni koja je niža od troškova njezine izgradnje, navedeni porezni obveznik ima pravo na odbitak ?itavog PDV-a koji je pla?en za izgradnju te zgrade ili pravo na samo djelomi?ni odbitak tog poreza, u razmjeru s dijelovima navedene zgrade koje njezin kupac upotrebljava za gospodarsku djelatnost.

30 U tom pogledu valja podsjetiti da u skladu s ustaljenom sudskom praksom pravo poreznih obveznika da od PDV-a koji su dužni platiti odbiju pretporez koji moraju platiti ili koji su platili za primljenu robu i usluge predstavlja temeljno na?elo zajedni?kog sustava PDV-a uspostavljenog zakonodavstvom Europske unije (vidjeti presude od 8. sije?nja 2002., Metropol i Stadler, C?409/99, EU:C:2002:2, t. 42. kao i od 6. rujna 2012., Tóth, C?324/11, EU:C:2012:549, t. 23.).

31 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da pravo na odbitak iz ?lanka 167. i sljede?ih ?lanaka Direktive o PDV-u ?ini sastavni dio mehanizma PDV-a i ne može ga se u na?elu ograni?iti. Konkretno, ostvaruje se odmah za sve poreze koji su teretili ulazne transakcije (vidjeti presude od 21. ožujka 2000., Gabalfrisa i dr., C-110/98 do C-147/98, EU:C:2000:145, t. 43.; od 26. svibnja 2005., Kretztechnik, C-465/03, EU:C:2005:320, t. 33.; od 22. prosinca 2010., Dankowski, C-438/09, EU:C:2010:818, t. 22. kao i od 6. prosinca 2012., Bonik, C?285/11, EU:C:2012:774, t. 26.).

32 Svrha je režima odbitaka u cijelosti rasteretiti poduzetnika tereta PDV-a, dugovanog ili pla?enog u okviru svih njegovih gospodarskih djelatnosti. Zajedni?ki sustav PDV-a stoga osigurava neutralnost u odnosu na porezno optere?enje svih gospodarskih aktivnosti, neovisno o

njihovim ciljevima ili rezultatima, pod uvjetom da navedene aktivnosti same podliježu PDV-u (presuda od 6. prosinca 2012., Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, t. 27.).

33 Iz sudske prakse suda proizlazi da se PDV primjenjuje na svaku transakciju proizvodnje ili distribucije, uz odbitak poreza koji otpada izravno na pojedine troškovne komponente (presuda od 6. prosinca 2012., Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, t. 28.). Iz toga slijedi da, kada je riječ o PDV-u, svaku transakciju treba procjenjivati samu za sebe, neovisno o PDV-u koji se mora platiti na ranije ili naknadne transakcije.

34 Kada je riječ o materijalnim uvjetima koji trebaju biti ispunjeni za nastanak prava na odbitak, Sud je presudio da iz članka 168. točke (a) Direktive o PDV-u proizlazi da robu i usluge na kojima temelji to pravo porezni obveznik mora koristiti za potrebe svojih vlastitih izlaznih oporezivih transakcija i da ulaznu isporuku tih roba ili usluga mora izvršavati drugi porezni obveznik (presuda od 6. rujna 2012., Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, t. 26.).

35 Budući da članak 168. Direktive o PDV-u ne nameće nijedan drugi uvjet vezan uz korištenje od osobe koja prima predmetnu robu ili usluge, valja zaključiti da porezni obveznik, ako su ispunjena dva uvjeta navedena u prethodnoj točki, u načelu ima pravo na odbitak plaćenog ulaznog PDV-a (pretporeza).

36 U tom pogledu valja dodati da Direktiva o PDV-u pravo na odbitak ne uvjetuje korištenjem predmetne robe ili usluga od osobe koja od poreznog obveznika prima tu robu ili usluge jer bi to značilo da svaka transakcija koju porezni obveznik obavi s kupcem koji ne obavlja gospodarsku aktivnost, poput fizičkih osoba, ograničava pravo poreznog obveznika na odbitak.

37 Usto, uvjet u skladu s kojim bi kupčevu korištenje vlastite robe ili usluga o kojima je riječ određivalo pravo na odbitak dobavljača imao bi za posljedicu da bi pravo na odbitak poreznog obveznika ovisilo o kasnijem postupanju kupca koji bi uvijek imao pravo kratkoročno ili dugoročno izmijeniti uporabu robe.

38 Iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da općinu Woerden treba smatrati poreznim obveznikom u smislu Direktive o PDV-u. Usto, iz te odluke proizlazi da je zgrade o kojima je riječ u glavnom postupku općini Woerden isporučio drugi porezni obveznik i da je ta općina te zgrade koristila u okviru isporuke koja podliježe plaćanju poreza, to jest isporuke navedenih zgrada uz naknadu Zakladi.

39 Iz toga slijedi da općina Woerden ima pravo odbiti čitav pretporez, i to bez uzimanja u obzir kupčeve uporabe robe koju je ona isporučila.

40 Kada je riječ o tome da je u glavnom predmetu porezni obveznik isporučio robu po cijeni koja ne pokriva sve troškove, valja podsjetiti da je Sud presudio da rezultat ekonomske transakcije nije relevantan u pogledu prava na odbitak, pod uvjetom da ta aktivnost sama podliježe PDV-u (vidjeti u tom smislu presude od 20. siječnja 2005., Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, t. 22. i od 9. lipnja 2011., Campsa Estaciones de Servicio, C 285/10, EU:C:2011:381, t. 25.).

41 Usto, iz sudske prakse Suda proizlazi da ako je cijena isporuke niža od troška proizvodnje, odbitak ne može biti ograničen na razliku između te cijene i tog troška, iako je navedena cijena znatno niža od troška proizvodnje, osim ako nije čisto simbolična (vidjeti u tom smislu presudu od 21. rujna 1988., Komisija/Francuska, 50/87, EU:C:1988:429).

42 S obzirom na sva prethodna razmatranja na postavljeno pitanje valja odgovoriti da Direktivu o PDV-u treba tumačiti na način da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku u kojima je

porezni obveznik dao izgraditi zgradu i prodao ju po cijeni koja je niža od troškova njezine izgradnje, navedeni porezni obveznik ima pravo na odbitak ?itavog PDV-a koji je pla?en za izgradnju te zgrade, a ne samo na djelomi?ni odbitak tog poreza, u razmjeru s dijelovima navedene zgrade koje njezin kupac upotrebljava za gospodarske djelatnosti. ?injenica da kupac odre?eni dio te zgrade ustupa tre?oj osobi na besplatno korištenje u tom pogledu nema nikakvog utjecaja.

Troškovi

43 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenoga, Sud (deseto vije?e) odlu?uje:

Direktivu Vije?a 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tuma?iti na na?in da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku u kojima je porezni obveznik dao izgraditi zgradu i prodao ju po cijeni koja je niža od troškova njezine izgradnje, navedeni porezni obveznik ima pravo na odbitak ?itavog poreza na dodatnu vrijednost koji je pla?en za izgradnju te zgrade, a ne samo na djelomi?ni odbitak tog poreza, u razmjeru s dijelovima navedene zgrade koje njezin kupac upotrebljava za gospodarske djelatnosti. ?injenica da kupac odre?eni dio te zgrade ustupa tre?oj osobi na besplatno korištenje u tom pogledu nema nikakvog utjecaja.

Potpisi

* Jezik postupka: nizozemski